

**ความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงกับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน:
ศึกษาในแนวทางของทฤษฎี ความกดดันทั่วไป ทฤษฎีการควบคุมตนเอง
และทฤษฎีความผูกพันทางสังคม**

พิมพ์หทัย สังสุทธิ*

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยทางด้านความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิง กับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน, ศึกษาถึงปัจจัยทางด้าน ความแตกต่างระหว่างเพศชาย และเพศหญิง รวมทั้งปัจจัยทางด้านความกดดันทางการเงิน (Monetary Strain) ปัจจัยทางด้าน การควบคุมตนเอง (Self-Control) ปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bonds) และปัจจัยทางด้านความเชื่อทางสังคม (Belief) ที่มีผลหรือมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้กระทำผิด และเพื่อศึกษาหาแนวทางในการป้องกัน และแก้ไขการกระทำผิดของผู้กระทำผิดดังกล่าว และได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในเรือนจำ 4 แห่ง ได้แก่ เรือนจำจังหวัดสมุทรสาคร เรือนจำจังหวัดนนทบุรี เรือนจำพิเศษธนบุรี และทัณฑสถานหญิงธนบุรีจำนวน 340 ราย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธี สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) หาค่าความสัมพันธ์แบบ t-test วิเคราะห์การผันแปร (Analysis of Variance or ANOVA) และวิเคราะห์การจำแนกหมู่ (Multiple Classification Analysis or MCA)

ผลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้พบว่า ปัจจัยทางด้านความแตกต่างระหว่างเพศชาย และเพศหญิง มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของกลุ่มตัวอย่าง กล่าวคือกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากกว่าเพศหญิง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานหรือยอมรับสมมติฐานที่กำหนดเอาไว้ นอกจากนี้ยังพบอีกว่า ปัจจัยทางด้านความแตกต่างระหว่างเพศชาย และเพศหญิง รวมทั้งปัจจัยทางด้านความกดดันทางการเงิน (Monetary Strain) ปัจจัยทางด้าน การควบคุมตนเอง (Self-Control) และปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bonds) โดยเฉพาะความผูกพันกับที่ทำงาน (Workplace Attachment) มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยปัจจัยทางด้านความแตกต่างระหว่างเพศชาย และเพศหญิง ส่งผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในฐานะตัวแปรร่วม หรือตัวแปรควบคุม (Covariate) ส่วนปัจจัยทางด้านความกดดันทางการเงิน ปัจจัยทางด้านความกดดันทางการเงิน (Monetary Strain) ปัจจัยทางด้าน การควบคุมตนเอง

* นักศึกษา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (อาชีวศึกษาและงานยุติธรรม)

คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

(Self-Control) และปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bonds) ส่งผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในฐานะตัวแปรหลัก หรือตัวแปรในเชิงทฤษฎี (Main Effects) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยที่ตัวแปรทางด้านการควบคุมตนเอง (Self-Control) ส่งผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยทางด้านปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bonds) และปัจจัยทางด้านความกดดันทางการเงิน (Monetary Strain)ตามลำดับ ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ได้กำหนดเอาไว้

คำสำคัญ: ความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิง ความกดดันทางการเงิน การควบคุมตนเอง ความผูกพันทางสังคม ความเชื่อทางสังคม ความผูกพันกับที่ทำงาน

Abstract

This research investigated the relationship between gender differences in property crime offenders, factors of gender differences and monetary strain, self-control, and social bonds and beliefs affecting or influencing the property crime offenders; and studied remedial approaches and solutions to such crimes. Data were collected from 340 property crime offenders in 4 prisons – the Samuthsakhon prison, the Nonthaburi prison, the Thonburi special prison, and the Thonburi Women’s Correctional Institution for Women. The statistical applications were descriptive statistics, t-tests, ANOVA (Analysis of Variance) and MCA (Multiple Classification Analysis).

Results revealed that gender differences did have a relationship with property crime in the samples. Male offenders committed property crimes more often than female offenders. This finding corresponded with the research hypothesis. It was further found that gender difference, monetary strain, self-control, and social bonds– especially workplace attachment– affected property crime significantly ($p < 0.001$). The gender difference affected property crime as the covariate, whereas monetary strain, self-control, and social bonds affected property crime as the main effects, with statistical significance at the 0.001 level. Self-control affected property crime the most followed by social bonds and monetary strain, respectively. These findings confirmed the research hypothesis.

Key word: Gender difference, Monetary strain, Self-control, Social bonds, Social bonds, Belief, Workplace attachment

บทนำ

การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินแม้จะเป็นการกระทำผิดที่ไม่ร้ายแรงหรือเป็นการกระทำผิดพื้นฐาน หรือที่เรียกว่า อาชญากรรมขั้นพื้นฐานแต่หากจะเป็นความผิดร้ายแรงอย่างน่าสะพรึงกลัว ถ้าเป็นความผิดที่อยู่ในคดีอุกฉกรรจ์เช่นการชิงทรัพย์แล้วมาการปล้นทรัพย์แล้วมาการจับตัวเรียกค่าไถ่แล้วมาการจุดไฟเผาทำลายทรัพย์สินของผู้อื่น การยกยอกทรัพย์จำนวนมหาศาล การฉ้อโกงประชาชนเหล่านี้ในประเทศไทยการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินก็มีสถิติสูงขึ้นเรื่อยๆ นับมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548-2549 จำนวนการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 16.87 เมื่อจำแนกประเภทประเภทตามความเสียหายแล้ว พบว่าในเขตกรุงเทพมหานครมี รถจักรยานยนต์หายเฉลี่ย วันละ 56 ราย หรือชั่วโมงละ 2 ราย มีผู้ถูกชิงทรัพย์และวิ่งราวทรัพย์ เฉลี่ยวันละ 17 ราย ซึ่งหมายความว่า ในทุกๆ ชั่วโมงจะต้องมีผู้เสียหายจากการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินเกิดขึ้น และในปี พ.ศ.2550 สถิติของการชิงทรัพย์และวิ่งราวทรัพย์ ในเขตกรุงเทพมหานครได้เพิ่มขึ้นถึงวันละ 3 ราย หรือทุกๆ 8 ชั่วโมง ซึ่งสถิติเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินนั้นมีแนวโน้มสูงขึ้นทุกๆ ปี

การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ นั้น อาจมีสาเหตุมาจากปัจจัยหลายประการ มีนักอาชญาวิทยาหลายท่านได้แสดงทรรศนะ และทำการศึกษาตามแนวทางของทฤษฎีทางอาชญาวิทยาอย่างหลากหลาย เพื่อวินิจฉัยถึงสาเหตุการกระทำผิดในรูปแบบนี้อย่างต่อเนื่อง อาทิเช่น อัลเบิร์ต เค โคเฮน (Albert K. Cohen) นักสังคมวิทยาและอาชญาวิทยาชื่อดังได้กล่าวถึงความกดดันทางด้านการเงินกับการกระทำผิดไว้ว่า ความอยากที่จะมีเงิน หรือการมีสถานะภาพทางการเงินที่ดีและได้รับการยอมรับจากสังคม หรือการมีสถานะภาพของชนชั้นกลางแบบอเมริกันนั้น สามารถจะผลักดันทำให้เด็กและเยาวชนหันไปกระทำผิดได้ (Cited in Cullen and Agnew, 2003:186) และบารอนนักอาชญาวิทยาชื่อดังได้กล่าวถึงความกดดันเรื่องการเงินในลักษณะเดียวกันว่า ความไม่พึงพอใจในการเงิน (Money Dissatisfaction) และความยากจนไม่มีเงินที่จะมาใช้จ่ายในการดำรงชีพนั้น ทำให้คนเราเกิดความตึงเครียดในชีวิตประจำวันมากขึ้น (Stressful Life Event) สามารถนำไปสู่การกระทำผิดได้ (Baron, 2004:466) และในทำนองเดียวกันนี้ เบอร์ดัน คูลเลน และแพสสาสได้พบถึงความสัมพันธ์ของความยากจนและการกระทำผิดว่า ความกดดันอันเกิดขึ้นจากความยากจนการมีฐานะต่ำต้อยไม่มีอันจะกิน (Relative Deprivation) สามารถนำคนเราให้ตัดสินใจการกระทำผิดได้ และเช่นเดียวกันกับ นักวิชาการทางด้านอาชญาวิทยาของประเทศไทยเอง เช่น ชาญคุณิต กฤตยา สุริยะมณี ที่ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีอำนาจหรือศักยภาพในการทำนายการกระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน รวมถึงศึกษาบทบาทของทฤษฎีที่สามารถอธิบายการกระทำผิด จำนวน 468 คน พบว่าปัจจัยความกดดันทางด้านการเงิน (Monetary Strian) ได้ส่งผลและสามารถทำนายการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินได้อย่างแน่นอน (Suriyamanee, 2006:128-130)

การที่คนเราจะหันหน้าเข้าสู่การกระทำผิดได้นั้น นอกจากจะได้รับความกดดันจากปัจจัยภายนอกที่บีบคั้นแล้ว แนวโน้มในการกระทำผิดของผู้กระทำผิด (Predisposition) หรือ ความสามารถการ

ควบคุมตนเอง (Self-Control) เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่แสดงถึงคุณสมบัติผู้กระทำผิดว่าขาดความสามารถที่จะหักห้ามหรือระงับยับยั้งใจมิให้กระทำผิดได้ หรือการข่มอาการต่างๆ ทางบุคลิกภาพ (Signs) ซึ่งเป็นแนวโน้มในการกระทำผิดที่ฝังรากลึกในตัวผู้กระทำผิดหักห้ามไว้ได้น้อย (Low Self-Control) ดังที่ก๊อตเฟรดสันและเฮอร์ชี่เจ้าของทฤษฎีการควบคุมตนเอง (Gottfredson and Hirschi) ได้นิยามการกระทำผิดไว้ว่า เป็นการกระทำซึ่งนำมาความสุขส่วนตน (Self-Interest) การกระทำความผิดอาศัยต้นทุน (Cost) เล็กน้อยจาก การคิดวางแผน การเตรียมตัวหรือการฝึกทักษะเป็นโจร ทั้งหมดนี้ก็เพื่อความ สุข หรือทรัพย์สิน ซึ่งก็คือกำไร (Benefit) จากการได้ลงมือกระทำผิด (Gottfredson & Hirschi, 1990) ทั้งนี้ ก๊อตเฟรดสันและเฮอร์ชี่ยังกล่าวอีกว่า เราสามารถทำนายการกระทำผิดได้ทุกรูปแบบ มีเพียงไม่กี่อย่างที่จะมีลักษณะพิเศษจริงๆ หากสภาวะการณ์ขณะนั้น และช่องโอกาสเปิดให้บุคคลที่มีรากแห่งการกระทำผิดอยู่แล้วสามารถลงมือกระทำผิดได้เสียทันทีและคนที่ขาดการควบคุมตนเองหรือควบคุมตนเองไม่ตั้นั้นสามารถที่จะกระทำผิดได้ทุก ๆ เรื่อง (Cited in Siegel, 2000:291) และเมื่อลองชอร์ (Longshore, 1998) ได้ศึกษาถึงแนวโน้มการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินตามแนวทางของทฤษฎีการควบคุมตนเองพบว่า นักโทษในคดีกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินและร่างกายมีความสามารถในการควบคุมเองต่ำ (Low Self-Control) และพร้อมจะกระทำผิดหากมีโอกาส ทั้งนี้ความสามารถในการควบคุมตนเองดังกล่าว เป็นผลลัพธ์ที่ได้จากการบ่มเพาะในวัยเด็ก (Childhood Socialization) กล่าวคือ การได้รับการขัดเกลา อบรมจากพ่อแม่ จะเป็นเครื่องมือที่สร้างให้บุคคลเกิดพลังอำนาจที่จะหักห้ามใจมิให้กระทำผิด แต่หากปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคมที่ไม่ดี (Weak Social Bonds) คือ คนที่มีความผูกพันกับพ่อ-แม่ ญาติ พี่-น้อง เพื่อนหรือที่ทำงานไม่แนบแน่นจะทำให้คนเหล่านี้ขาดพลังอำนาจในการควบคุมพฤติกรรมของตนเองหรือการควบคุมภายในตนเองได้ไม่ดีเมื่อคนเราไม่มีความผูกพันกับบุคคลดังกล่าวประกอบกับการขาดพลังอำนาจในการควบคุมพฤติกรรมตนเองไม่ดีด้วยแล้ว คนเหล่านี้ก็สามารถที่จะกระทำผิดได้ง่าย เฮอร์ชี่เจ้าของทฤษฎีแม่เหล็กนี้ได้ยืนยันว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมายก็คือเด็กและเยาวชนที่มีความผูกพันทางสังคมโดยเฉพาะความผูกพันกับพ่อแม่ที่ไม่ดีหรือล่มสลายนั่นเอง (Hirschi, 1969:16) นอกจากนี้ นักวิชาการชื่อดังทางด้านอาชญาวิทยาอีกหลายท่านอย่างเช่น สเปนเซอร์ เดอร์ลิตพบว่า ปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคมที่ไม่ดี มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน (Spencer De Li, 2004:366) ออสเบและคณะก็พบว่าปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคมมีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน (Ozbay et al., 2006:721) แชนเปิ้ลและคณะก็พบปัจจัยดังกล่าวในลักษณะเดียวกันว่า ปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคมมีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กชายและเด็กหญิงในมหาวิทยาลัยภาคใต้ของสหรัฐอเมริกา (Chapple et al., 2005:375) และที่สำคัญการศึกษาค้นพบโดยนักวิชาการไทยอย่าง ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณีก็ค้นพบว่า ปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคมมีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินทั้งการกระทำผิดซ้ำและไม่ซ้ำ (Suriyamanee, 2006:128-130, ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2553:119) ซึ่งข้อค้นพบของนักวิชาการเหล่านี้ต่างก็แสดงให้เห็นว่าปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคมส่งผลต่อการกระทำผิดอย่างแน่นอน

ในการศึกษากระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ยังมีอีกหนึ่งปัจจัยที่น่าสนใจเกี่ยวกับการวิจัยซึ่งก็คือ ปัจจัยทางด้านความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิง ในต่างประเทศมีการศึกษาวิจัยหลายเรื่องที่สามารถอธิบายความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงกับการกระทำผิดอย่างเช่น การศึกษาของลิซ่า บรอยด์ และโรเบิร์ต แอกนิว (Lisa Brody & Robert Agnew, 1997) ในเรื่อง Gender and Crime: A General Strain Theory Perspective ในปี 1997 ที่ใช้ปัจจัยต่างๆ จากทฤษฎีความกดดันมาอธิบายความแตกต่างระหว่างเพศกับการกระทำผิดว่า เพศชายและเพศหญิงนั้นประสบปัญหาเรื่องความเครียดแตกต่างกันคนละด้าน ความเครียดในผู้ชายจะนำไปสู่การกระทำผิดรุนแรงทางด้านร่างกายและทรัพย์สิน ขณะที่ความเครียดในผู้หญิงจะนำไปสู่การกระทำผิดที่รุนแรงภายในครอบครัว เพื่อหลีกเลี่ยงหรือระบายความอัดอั้นตันใจที่ได้รับมา ซึ่งเป็นสาเหตุของการทำร้ายตนเอง เช่น การใช้ยาเสพติด เป็นต้น นอกจากนี้การศึกษาดังนี้ยังพบว่าระหว่างเพศหญิงและเพศชายยังมีการระบายอารมณ์ความเครียดแตกต่างกัน แม้ว่าทั้งหญิงและชายจะรู้สึกโกรธเหมือนกัน เพศหญิงนั้นจะเก็บอารมณ์โกรธไว้ภายใน จนนำไปสู่สภาวะซึมเศร้า รู้สึกโทษตัวเอง กระทบกระวายเป็น วิตกกังวล ฯลฯ ขณะที่เพศชายจะแสดงความโกรธนั้นออกมาเป็นลักษณะของกิริยาที่ก้าวร้าว ต่อต้าน นำไปสู่การทำลายสิ่งของ และร่างกาย และที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นงานวิจัยเรื่องนี้ยังพบอีกว่า การที่เพศชายมีความเครียดหรือโมโหแล้วมีการกระทำผิดทางด้านร่างกาย หรือทรัพย์สินนั้นย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านทักษะในการแก้ปัญหาที่แตกต่างกัน (Differences Coping Skill) การสนับสนุนทางสังคม (Social Support) โอกาสในการกระทำผิด (Opportunities) การควบคุมทางสังคม (Social Control) และแนวโน้มในการกระทำผิด (Disposition to Engage in Crime) หรือการควบคุมตนเอง (Self-Control) อีกส่วนหนึ่งด้วยนอกจากการศึกษาของลิซ่า บรอยด์ และโรเบิร์ต แอกนิวที่กล่าวมาแล้ว การศึกษาของ เดวิด อินเดอร์มัวร์ (David Indermuar, 1995) ในหนังสือชื่อ Violent Property Crime ปี 1995 ยังเสนอได้ไว้ว่า การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมักจะมีผู้ใช้กำลังทำร้ายร่างกายตามมาด้วยอย่างเช่นในคดีการชิงทรัพย์แล้วฆ่าเจ้าทรัพย์

จากที่ได้กล่าวมาตั้งแต่ต้นแล้วว่า ปัจจัยทางด้านความกดดันทางด้านการเงินฯ ตลอดจนปัจจัยทางด้านความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงอาจส่งผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ซึ่งทำให้ผู้วิจัยสนใจและอยากจะศึกษาเป็นอย่างยิ่งว่า ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ยังจะส่งผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในประเทศไทยในเวลาหรือไม่อย่างไร หากมีการศึกษาวิจัยและได้ผลการวิจัยออกมาในลักษณะที่สอดคล้องกับปัจจัยดังกล่าวหรือสอดคล้องเป็นบางส่วนก็ย่อมเป็นผลดีและเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและแก้ไขผู้ที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน หรือผู้ที่มีแนวโน้มที่จะกระทำผิดทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยทางด้านความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิง กับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้กระทำผิด หรือผู้ต้องขังในเรือนจำต่าง ๆ
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยทางด้าน ความแตกต่างระหว่างเพศชาย และเพศหญิง รวมทั้งปัจจัยทางด้านความกดดันทางการเงิน ปัจจัยทางด้านการควบคุมตนเอง ปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคมและปัจจัยทางด้านความเชื่อทางสังคม ที่มีผลหรือมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้กระทำผิดในเรือนจำต่าง ๆ ดังกล่าว
3. เพื่อศึกษาหาแนวทางในการป้องกัน และแก้ไขการกระทำผิดของผู้กระทำผิดดังกล่าว โดยอาศัยปัจจัยที่ส่งผลหรือส่งอิทธิพลต่อการกระทำผิดดังกล่าวมาแล้วในข้อ 1.1.2 มาเป็นพื้นฐานหรือแนวทางในการป้องกันและแก้ไขทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

ขอบเขตในการวิจัย

1. ขอบเขตทางด้านประชากรเป้าหมาย (Population Target) การวิจัยครั้งนี้ได้มุ่งศึกษาวิจัยไปที่กลุ่มผู้ต้องขังที่ถูกศาลพิพากษาตัดสินลงโทษจำคุกในคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน ที่มีอัตราโทษตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป แต่ไม่เกิน 15 ปี ที่ถูกควบคุมตัวในเรือนจำจังหวัดนนทบุรี เรือนจำพิเศษธนบุรี ทัณฑสถานหญิงธนบุรีและเรือนจำจังหวัดสมุทรสาคร
2. ขอบเขตทางด้านเนื้อหาเนื้อหาที่นำมาใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้แก่เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีต่างๆ ซึ่งได้แก่ทฤษฎีความกดดันทั่วไป (General Strain Theory) ทฤษฎีการควบคุมตนเอง (Self-Control) และทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social Bond)

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษากิจการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถาม คือ แบบสอบถาม ข้อคำถามแบบประเมินค่าโดยใช้เทคนิคการวัดของ Likert Scale สร้างแบบสอบถามซึ่งเป็นผู้วิจัยพยายามสร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ทำการศึกษาให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ แบบสอบถามดังกล่าวสร้างจากแนวความคิดและทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมจากหนังสือ ตำรา วารสาร รายงานการวิจัยฯ ทั้งภาษาไทยและภาษา ต่างประเทศ ประกอบด้วยเนื้อหาที่สำคัญๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน (ตัวแปรตาม) ถ้ามถึงการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านมารวมถึงการกระทำผิดในครั้งนี้ด้วย โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบตามจำนวนครั้งที่ได้กระทำมาแล้วตามความจริง

ตอนที่ 2 เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับความกดดันทางการเงิน จะเป็นข้อคำถามที่ผู้วิจัยได้พัฒนา

มาจากงานวิจัย เรื่อง Race, Crime and General Strain Theory (Piquero et al, 2010), เรื่อง Life Strain, Negative Emotions and Delinquency: An Empirical Test of General Strain Theory in the People's Republic of China (Bao et al, 2004), เรื่อง The Relationship among Exposure to Stressful Life Event, Drug Use and violence Perpetration in a Sample of Native Hawaiian, Samoan and Filipino Adolescents (Baker et al, 2010) และเรื่อง General Strain Theory and Delinquency: Focusing on the influences of key strain characteristics on delinquency (Moon et al, 2008) โดยพัฒนาข้อคำถามเป็นสองส่วน

ส่วนแรกเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความกดดันด้านการเงินในที่เกิดขึ้นชีวิตประจำวัน (Stressful Life Event) เช่น “ท่านมีความกดดันในเรื่องการเป็นหนี้สินจำนวนมาก” “ท่านมีความจำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือในเรื่องการเงิน แก่พ่อแม่ พี่น้อง ญาติ หรือบุคคลใกล้ชิด” (0=ไม่มีบุคคลดังกล่าว 1=น้อยที่สุด 2=น้อย 3=มาก 4=มากที่สุด)

ส่วนที่สองเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความคับข้องใจ หรือความไม่พึงพอใจในด้านการเงิน (Money Dissatisfaction) เช่น “ท่านยังไม่พอใจรายจ่าย ซึ่งมีมากกว่ารายรับ” “ท่านเคยประสบปัญหาเกี่ยวกับการขาดรายได้ประจำ” “ท่านเคยประสบปัญหาการเสียเงินกับรายการนอกเหนือรายจ่ายประจำ” (1=ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4=เห็นด้วยอย่างยิ่ง)

ตอนที่ 3 เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับความผูกพันทางสังคม ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาความผูกพันกับครอบครัว (Family Attachment) และความผูกพันในหน้าที่การงาน (Workplace Involvement) ความผูกพันกับครอบครัว (Family Attachment) นั้นผู้วิจัยได้ใช้แนวข้อคำถามจากงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด: กรณีศึกษาจากผู้กระทำผิดร้ายแรงและมีโทษสูงและที่ต้องดูแลเป็นพิเศษ (ชาญคณิต และอนุษา, 2553) และงานวิจัยเรื่อง Life-Course Transitions and Desistance From Crime (Warr, 1998) มาเป็นแนวทางในการพัฒนาข้อคำถามถึงระดับมาก-น้อย ของความใกล้ชิด ความผูกพัน ความห่วงใยของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อครอบครัว เช่น “ท่านสนิทสนมกับภรรยา หรือสามีของท่าน มาก-น้อยเพียงใด” “ท่านสุขใจเมื่อได้อยู่พร้อมหน้าพร้อมตาครอบครัวมากน้อย-เพียงใด” “ท่านจะแค้นความรู้สึกของพ่อ-แม่ของท่าน บ้างหรือไม่” “ท่านได้รับความสุขจากการสมรส มาก-น้อยเพียงใด”

ความผูกพันในหน้าที่การงาน (Workplace Involvement) เนื้อหาส่วนนี้ผู้วิจัยได้ใช้ข้อคำถามจากงานวิจัยเรื่อง A Test of Life-Course Explanations for Stability and Change in Antisocial Behavior from Adolescence to Young Adulthood ของ ซิมอนส์ และคณะ (Simons et al, 2002) มาเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามและได้สร้างข้อคำถามที่มุ่งถามถึง ความผูกพันกับบุคคลในสถานที่ทำงาน และความห่วงวักงวลในหน้าที่การงานของกลุ่มตัวอย่าง เช่น “ท่านสนิทสนมกับเจ้านายและเพื่อนร่วมงานมาก-น้อยเพียงใด” “ท่านรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของที่ทำงาน มาก-น้อยเพียงใด” “เวลาท่านจะทำอะไรจะคำนึงถึงผลกระทบต่อตำแหน่งหน้าที่การงาน มาก-น้อยเพียงใด”

ตอนที่ 4 เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวกับความเชื่อทางสังคม ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาเรื่องความเชื่อในทางศาสนา และความเชื่อในทางศีลธรรม เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้กระทำผิดๆ ผู้วิจัยจึงมีได้เน้นการวัดความเชื่อด้านกฎเกณฑ์ทางสังคมและกฎหมาย ผู้วิจัยได้ปรับปรุงข้อคำถามโดยอาศัยแนวทางจากงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด: กรณีศึกษาจากผู้กระทำผิดร้ายแรง และมีโทษสูงและที่ต้องดูแลเป็นพิเศษ (ชาญคณิต และอุนิษา, 2553), เรื่อง Religion and Social Control: An Application of A Modified Social Bond on Violence (Cretacci et al, 2003) และเรื่อง When Does Self-Control Matter? The Interaction between Morality and Self-Control in Crime Causation (Wikstrom et al, 2010) เหล่านี้มาเป็นแนวทางในการพัฒนา งานวิจัยเหล่านี้ได้วัดความเชื่อทางสังคมจาก: ความเชื่อทางศาสนา (Religious Belief) ในเรื่องนี้ผู้วิจัย ได้ถามถึงความสำคัญ (มาก-น้อย) ของความเชื่อและความศรัทธาในศาสนาและคำสอนของศาสนา ของกลุ่มตัวอย่าง เช่น “ท่านคิดว่าศาสนามีความสำคัญต่อตัวท่าน มาก-น้อยเพียงใด” “ท่านเชื่อในเรื่อง ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว มาก-น้อยเพียงใด”

การเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาหรือการปฏิบัติศาสนกิจกับศาสนา (Religion Involvement) ในเรื่องนี้ผู้วิจัยได้ถามถึง ความถี่ในการเข้าไปมีส่วนร่วมกิจกรรมทางศาสนา การปฏิบัติศาสนกิจต่างๆ และการให้บริการเกี่ยวกับศาสนา เช่น “ปกติท่านสวดมนต์ ไหว้พระ (ตามศาสนา) ในแต่ละวัน มาก-น้อยเพียงใด” “ท่านเข้าร่วมกิจกรรมศาสนา ตามศาสนาของท่าน เช่น เวียนเทียน ร้องเพลงในโบสถ์ ฯลฯ บ่อยเพียงใด”

ความเชื่อในเชิงศีลธรรม(Moral Belief) ข้อคำถามในเรื่องนี้เป็นการถามถึงระดับความเห็น (มาก-น้อย) เพื่อวัดความมีศีลธรรมจากความรู้สึกผิด (Wrongfulness) และการเคารพกฎเกณฑ์ของสังคม (Rules) เช่น “ท่านเชื่อว่าการหยิบ หรือฉกฉวย ข้าวของของผู้อื่นไปโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นความผิดมาก-น้อยเพียงใด” “ท่านเชื่อว่า การขโมยทรัพย์สิน ข้าวของ หรือเงินทองมูลค่าต่ำกว่า 500 ร้อยบาท เป็นความผิดมาก-น้อยเพียงใด” “ท่านรู้สึกผิดจากการลัก ขโมย จี้ วิ่งราวทรัพย์ รับของโจร ฯลฯ มาก-น้อย เพียงใด”

ตอนที่ 5 เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับผลเสียที่เกิดขึ้นจากความกดดัน เนื้อหาส่วนนี้ผู้วิจัยได้ถามถึงผลเสียที่เกิดขึ้นความกดดันโดยเพาะความกดดันทางการเงิน หรืออารมณ์ไม่ดี อารมณ์ที่เสียไปที่เกิดขึ้นจากความกดดันดังกล่าว โดยผู้วิจัยได้ถามถึงความรู้สึก (Feeling) หรืออาการต่างๆ ที่ผ่านมา(Symptom) เนื้อหาส่วนนี้ผู้วิจัยใช้ข้อคำถามจากงานวิจัยเรื่อง A Cross-Cultural Test of Social Learning, Self-Control, Social Bonding and General Strain Theories of Crime and Deviance Life Strain (Meneses,2009) และเรื่อง Negative Emotions and Delinquency: An Empirical Test of General Strain Theory in the People's Republic of China (Bao et al, 2004) มาเป็นแนวทางในการวัดผลเสียหรืออารมณ์ที่ไม่ดีที่เกิดขึ้นจากความกดดันดังกล่าวโดยถามจากความรู้สึกหรืออาการต่างๆ ดังนี้

อาการซึมเศร้า (Depression) ได้ถามถึง ความรู้สึกหดหู่ใจ ความเศร้าโศก อาการเบื่อ หรือ ซึม กลุ่มตัวอย่างถูกถามเป็นความถี่ ความบ่อยครั้งที่เกิดอาการซึมเศร้า เช่น “ท่านเคยรู้สึก โดดเดี่ยว อ้างว้าง ร้องไห้ง่าย หรืออยากฆ่าตัวตาย บ่อยแค่ไหน”

ความโกรธแค้น (Anger) ได้ถามถึง ภาวะความไม่เป็นมิตร และพร้อมจะโต้ตอบฝ่ายตรงข้าม ในขณะที่โกรธ (Hostility and Readiness to Lash Out) เช่น “ท่านมีความโกรธแค้น อาฆาตพยาบาทใครบางคนบ่อยแค่ไหน”

ความล้มเหลวในการสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อน (Negative Emotion with Peers) ได้ถามถึง ความเครียดที่เกิดจากคนรอบข้าง เช่น “ท่านรู้สึกว่าคุณกีดกันจากเพื่อนๆ หรือเข้ากับเพื่อนๆ ไม่ได้บ่อยแค่ไหน”

ความวิตกกังวลใจ (Anxiety) ได้ถามถึง ความกลัว (Dread) กังวล (Worried) การไม่มีพลังกำลัง (Restless) หรือการคาดเดาไปว่าจะมีเรื่องร้ายเกิดขึ้น (Anticipation of Unpleasantness) เช่น “ท่านรู้สึกเหมือนโดนของ ดวงตก หรือเหมือนมีใครสาปแช่งบ่อยแค่ไหน” “ท่านรู้สึกร่างกายอ่อนเพลีย เหนื่อยง่าย พักผ่อนไม่เพียงพอบ่อยแค่ไหน”

ความคับข้องใจ (Frustration) ได้ถามถึง การรับรู้ได้ถึงความไม่เป็นธรรม การถูกเอารัดเอาเปรียบ เช่น “รู้สึกว่าคุณชีวิตคนอื่นช่างน่าอิจฉา” “รู้สึกว่าคุณทำอะไรๆ ก็โดนคนอื่นเอาเปรียบอยู่เสมอ”

ตอนที่ 6 เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับการควบคุมตนเอง เนื้อหาในส่วนนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามการควบคุมตนเองของ แกรสมิค และคณะ (Grasmick et al, 1993) จำนวน 24 ข้อ ซึ่งเป็นฉบับข้อคำถามได้ถามตามองค์ประกอบในด้านต่างๆ รวมทั้งหมด 6 ด้านจากทฤษฎีการควบคุมตนเอง ซึ่งได้แก่ ด้านความหุนหันพลันแล่น (Impulsive), ด้านการชอบทำงานง่ายๆ (Simple Tasks), ด้านการชอบเสี่ยง (Risk Seeking or Risk Taking), ด้านการชอบกิจกรรมที่ใช้กำลังกาย (Physical Activities), ด้านการยึดตนเองเป็นจุดศูนย์กลาง (Self-Centeredness) และด้านการเป็นคนเจ้าอารมณ์ (Temper) และในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ใช้ฉบับแปลภาษาไทยของ ผศ.ดร.ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี และดร.อุนิษา เลิศโตมรสกุล (2553) ที่ปรากฏในผลงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด: กรณีศึกษาจากผู้กระทำผิดร้ายแรงและมีโทษสูงและที่ต้องดูแลเป็นพิเศษ และเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดร้ายแรงทางเพศ: กรณีการข่มขืนและการโทรมolest ของเด็กและเยาวชนในบริบทของทฤษฎีเชิงบูรณาการ (2553) มาเป็นแนวทางในการถามผู้กระทำผิดในครั้งนี้

ตอนที่ 7 เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบน ผู้วิจัยได้ใช้มาตรวัดในการวัดพฤติกรรมเบี่ยงเบนจากงานวิจัยเรื่อง Negative Emotions and Delinquency: An Empirical Test of General Strain Theory in the People's Republic of China (Bao et al, 2004) และเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด: กรณีศึกษาจากผู้กระทำผิดร้ายแรงและมีโทษสูงและที่ต้องดูแลเป็นพิเศษ (ชาญคณิต และอุนิษา, 2553) มาเป็นแนวทางในการวัด หรือสอบถามพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ผ่านมา

ของกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว

ตอนที่ 8 เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับภูมิหลังทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ถามถึงภูมิหลังทางสังคมของผู้กระทำผิดหรือกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเกี่ยวข้องกับเพศ ภูมิลำเนา ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ สถานภาพสมรส คุณภาพของครอบครัว อายุขณะกระทำผิด และอายุปัจจุบัน รายได้ และจำนวนบุตร รวมทั้งประวัติการกระทำผิดที่ผ่านมาของกลุ่มตัวอย่างเหล่านี้

ตอนที่ 9 ข้อคิดเห็น /เสนอแนะจากกลุ่มตัวอย่าง ส่วนนี้เป็นเนื้อหาที่เปิดโอกาสให้ผู้กระทำผิดได้แสดงความคิดเห็น ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งปัญหาต่างๆ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามประสบอยู่

การตรวจสอบเครื่องมือหรือแบบสอบถาม

ใช้การตรวจสอบแบบการหาค่าความเที่ยง โดยวิธีการหาค่าแอลฟาตามวิธีการของครอนบัต (Alpha Coefficient, Cronbach) โดยยอมให้มีค่าผิดพลาดได้ร้อยละห้าหรือ 5% และ ใช้การตรวจสอบแบบการหาค่าความเที่ยง โดยวิธีการของ Content Validity คือเมื่อทดสอบความเที่ยงจากแบบสอบถาม (ที่ได้จากแบบสอบถามชุดทดลอง) เสร็จแล้วผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามดังกล่าวไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทั้งสองท่านตรวจสอบแก้ไขความถูกต้องของแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นก่อนนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มผู้ต้องขังที่ถูกศาลพิพากษาตัดสินลงโทษจำคุกในคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน ที่มีอัตราโทษตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป แต่ไม่เกิน 15 ปี ที่ถูกควบคุมตัวในเรือนจำจังหวัดนนทบุรี เรือนจำพิเศษธนบุรี ทัณฑสถานหญิงธนบุรีและเรือนจำจังหวัดสมุทรสาครและได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบผสมจากประชากรหมายที่ได้กล่าวมาแล้วคือใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือมุ่งเป้าในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปที่กลุ่มผู้กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในเรือนจำต่างๆ ซึ่งเป็นประชากรเป้าหมายดังกล่าวมาแล้ว ใช้วิธีการสุ่มแบบโควตา (Quota Sampling) ในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากประชากรเป้าหมายดังกล่าวมาแล้วโดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลในแต่ละเรือนจำไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 จากยอดผู้ต้องขังทั้งหมดและใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบการกระจายอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรเป้าหมายเพื่อให้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 ในแต่ละเรือนจำที่กำหนดเอาไว้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากได้ทำการติดต่อหน่วยงาน และทำหนังสือขออนุญาตเข้าเก็บข้อมูลแล้วผู้วิจัย และคณะได้เดินทางไปยังแหล่งข้อมูลทั้ง 4 แห่ง ทำการแจกแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่าง และรวบรวมแบบสอบถามกลับด้วยตัวเอง จำนวน 340 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้สถิติต่าง ๆ มาวิเคราะห์เนื้อหาในแต่ละส่วนโดยโปรแกรม SPSS ดังนี้เนื้อหาที่เกี่ยวกับภูมิหลังทางสังคมหรือลักษณะทางประชากรใช้ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ทำการวิเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวกับความกดดันทางด้านการเงินใช้ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทำการวิเคราะห์ เนื้อหาที่เกี่ยวกับความผูกพันทางสังคมใช้ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทำการวิเคราะห์ เนื้อหาที่เกี่ยวกับการควบคุมตนเองใช้ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทำการวิเคราะห์ เนื้อหาที่เกี่ยวกับการทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงกับปัจจัยทางด้านความกดดันทางด้านการเงิน (Monetary Strain) ปัจจัยทางด้านการควบคุมตนเอง (Self-Control) ปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bonds) ปัจจัยทางด้านความเชื่อทางสังคม (Belief) ปัจจัยทางด้านผลเสียที่เกิดขึ้นจากความกดดัน (Negative Emotion Affect) รวมถึงปัจจัยทางด้านพฤติกรรมเบี่ยงเบน (Deviance Behavior) ทำการวิเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวกับการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่เป็นการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศชายและเพศหญิงกับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของกลุ่มตัวอย่างใช้ t-test ทำการวิเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวกับการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ซึ่งเป็นการทดสอบอิทธิพลของปัจจัยทางด้านความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงรวมทั้งปัจจัยทางด้านความกดดันทางด้านการเงิน ปัจจัยทางด้านการควบคุมตนเอง ปัจจัยทางด้านความผูกพันกับครอบครัว ปัจจัยทางด้านความเชื่อในเชิงศีลธรรมมีผลหรือมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือไม่อย่างไร ใช้การวิเคราะห์การผันแปร (Analysis of Variance or ANOVA) และการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (Multiple Classification Analysis or MCA) ทำการวิเคราะห์

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยที่เกี่ยวกับภูมิหลังทางสังคม จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่าง หรือผู้กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัด อายุเฉลี่ยขณะกระทำผิด คือ 29 ปี (สูงสุด 60 ปี-ต่ำสุด 17 ปี) อายุปัจจุบัน คือ 32 ปี (สูงสุด 63 ปี-ต่ำสุด 18 ปี) อายุเฉลี่ยขณะกระทำผิด และอายุเฉลี่ยปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงจะมากกว่าเพศชายประมาณ 4 ปี

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะนับถือศาสนาพุทธ และไม่มีกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่นับถือศาสนาอิสลาม ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษา โดยที่กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีจำนวนผู้มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมากกว่าเพศชาย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีอาชีพเป็นลูกจ้างบริษัทโดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิง ขณะที่เพศชายจะประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป และมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 11,446 บาท โดยที่กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงกว่าเพศชายประมาณ 5,802 บาท กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีความเห็นต่อฐานะของตนเองก่อนการกระทำผิดว่าอยู่ในระดับปานกลาง แต่กลุ่มตัวอย่างเพศชายมีความรู้สึกว่าก่อนการกระทำผิดตนเองมีฐานะไม่ดี

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพแบบอยู่ด้วยกันโดยไม่สมรส โดยที่กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงสมรสแล้ว มากกว่าเพศชายที่ส่วนใหญ่จะเป็นโสด หรืออยู่ด้วยกันโดยไม่สมรสและส่วนใหญ่จะไม่มีบุตร สภาพครอบครัวของผู้กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมีการทะเลาะเบาะแว้งกันในครอบครัวกันบ้าง ถึงเป็นประจำ มากกว่าที่จะรักใคร่กลมเกลียวกัน ส่วนใหญ่เคยมีประวัติการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินแล้ว โดยเฉพาะคดีลักทรัพย์ และมักมีพฤติกรรมชอบสูบบุหรี่ ชอบเที่ยวเตร่ และชอบดื่มสุรา

ผลการวิจัยที่เกี่ยวกับการทดสอบสมมติฐานผลการวิจัยที่ได้จากการทดสอบสมมติฐานทั้งสองข้อในการวิจัยครั้งนี้ได้รับยอมรับ จากสมมติฐานข้อแรกพบว่า ปัจจัยทางด้านความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (โดยการวิเคราะห์ความแตกต่างแบบ t-test) และความสัมพันธ์ดังกล่าวนี้เป็นความสัมพันธ์ในเชิงความแตกต่างกัน กล่าวคือเพศชายกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากกว่าเพศหญิง

ตารางที่ 1 ผลการวิจัยที่เกี่ยวกับการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยทางด้านความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงกับปัจจัยทางการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

ปัจจัยด้าน	เพศ	\bar{X}	S.D.	t	Sig. 2-tailed
การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	ชาย	2.73	3.084	3.245	.001
	หญิง	1.55	1.895		.000

จากสมมติฐานข้อที่สองพบว่าเมื่อนำปัจจัยทางด้านความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงมาศึกษาหาอิทธิพลหรือผลที่มีต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินร่วมกับปัจจัยในเชิงทฤษฎีซึ่งได้แก่ปัจจัยทางด้านความกดดันทางด้านการเงินทางด้านการควบคุมตนเองทางด้านความผูกพันกับที่ทำงานทางด้านความเชื่อทางศาสนารวมทั้งปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีซึ่งได้แก่ ผลเสียหรืออารมณ์ที่ไม่ดีที่เกิดขึ้นจากความกดดันและปัจจัยทางด้านภูมิหลังทางสังคมซึ่งได้แก่พฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ผ่านมารวมทั้งอายุในขณะที่กระทำผิดโดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในรูปของการวิเคราะห์การผันแปรและการวิเคราะห์การจำแนกหมู่แล้วพบว่า

ปัจจัยทางด้านความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงรวมทั้งปัจจัยหลักในเชิงทฤษฎีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีและปัจจัยทางด้านภูมิหลังทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างสามารถอธิบายหรือส่งผลต่อตัวแปรตามหรือการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินได้อย่างดีเป็นนัยสำคัญ คือส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 (Model Sig.=0.000) โดยที่ปัจจัยทางด้านความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงส่งผลต่อการกระทำผิดต่อทรัพย์สินในฐานะตัวแปรควบคุมหรือตัวแปรร่วม ยังคงส่งผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (Covariates Sig.=0.007) ในขณะที่ตัวแปรหลัก

หรือปัจจัยหลักในเชิงทฤษฎี ปัจจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับทฤษฎีและปัจจัยทางด้านภูมิหลังทางสังคมส่งผลต่อตัวแปรตามคือการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินได้อย่างดีเยี่ยมเช่นเดียวกันคืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 (Main Effects Sig.=0.000)

และเมื่อพิจารณาถึงอิทธิพลของตัวแปรหลักทั้งหมดทั้งตัวแปรในเชิงทฤษฎีตัวแปรที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับทฤษฎีและตัวแปรทางด้านภูมิหลังทางสังคมให้ละเอียดในตารางการวิเคราะห์การถดถอยพหุอีกครั้งหนึ่งก็พบว่าปัจจัยหลักทั้งหมดส่งผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่สอดคล้องกับทฤษฎีทางด้านอาชญาวิทยาอย่างดียิ่งกล่าวคือ ปัจจัยในเชิงทฤษฎีที่ส่งผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินได้ดีที่สุดคือปัจจัยทางการควบคุมตนเอง (B=0.132) คือกลุ่มตัวอย่างที่มีการควบคุมตนเองในระดับต่ำ กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการควบคุมตนเองได้ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการควบคุมตนเองของก๊อตเฟรดสันและเฮอร์ชี่ (Gottfredson and Hirschi, 1990)

รองลงมาคือปัจจัยทางด้านความกดดันทางการเงิน (คือรายได้ไม่เพียงพอการเป็นหนี้เป็นสินฯ) (B=0.091) คือกลุ่มตัวอย่างที่มีความกดดันมากหรือเป็นประจำกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความกดดันทางการเงินน้อยซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความกดดันทั่วไปของแอกนิว (Agnew, 2000)

และรองลงมาอีกคือปัจจัยทางด้านความผูกพันกับที่ทำงาน (คือมีความห่วงกังวลในความรู้สึกของเพื่อร่วมงาน ห่วงกังวลในตำแหน่งหน้าที่การงานฯ) (B=0.084) คือกลุ่มตัวอย่างที่มีความผูกพันกับที่ทำงานมากกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความผูกพันกับที่ทำงานน้อย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความผูกพันทางสังคมของเฮอร์ชี่ (Hirschi, 1969)

ส่วนปัจจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับทฤษฎีคือ ปัจจัยที่เกี่ยวกับผลเสียที่เกิดขึ้นจากความกดดัน ส่งผลต่อการกระทำผิดรองลงมาจากปัจจัยทางการควบคุมตนเอง (B=0.101) และมากกว่าปัจจัยทางด้านความกดดันทางการเงิน ละปัจจัยทางด้านความผูกพันกับที่ทำงาน กล่าวคือกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับผลเสียที่เกิดขึ้นจากความกดดันมากหรือสูง (ซึ่งได้แก่ความเครียดความคับข้องใจ ความอึดอัดใจฯ) กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับผลเสียที่เกิดขึ้นจากความกดดันน้อย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความกดดันทั่วไปของแอกนิวที่ได้กล่าวมาแล้ว

และปัจจัยทางด้านภูมิหลังทางสังคมอีกปัจจัยหนึ่งคือปัจจัยทางการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ผ่านมาจากกลุ่มตัวอย่างส่งผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินอย่างน่าสนใจเป็นอย่างยิ่งคือมีผลต่อปัจจัยดังกล่าวมากที่สุดมากกว่าปัจจัยทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วทั้งปัจจัยหลักในเชิงทฤษฎีและปัจจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับทฤษฎี (B=0.284) กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ผ่านมามากๆ กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ผ่านมาน้อย ซึ่งเป็นเรื่องที่สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของนักวิชาการชื่อดังทางด้านอาชญาวิทยาหลาย ๆ ท่านอย่างเช่น การศึกษาของแม็คบรายด์และแม็คคอยในปี 1993 (McBride and McCoy, 1993) ดอว์คินส์ในปี 1997 (Dawkins, 1997) และเมอร์เรย์และลูอิสในปี 2004 (Murray and Luis, 2004) เหล่านี้เป็นต้น

ตารางที่ 2 ผลการวิจัยที่เกี่ยวกับการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 การวิเคราะห์การผันแปร ของ ปัจจัยทางด้านความกดดันทางการเงิน ทางด้านการควบคุมตนเอง ทางด้านความผูกพันทางสังคม (ความผูกพันกับที่ทำงาน) ทางด้านความเชื่อทางสังคม (ความเชื่อทางศาสนา) ทางด้านผลเสียที่เกิดขึ้น จากความกดดัน ทางด้านพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ผ่านมารวมทั้งปัจจัยทางด้านความแตกต่างระหว่างเพศ ชายกับเพศหญิงและปัจจัยทางด้านอายุในขณะที่ยกกระทำผิด ที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของ กลุ่มตัวอย่าง

ANOVAa,b

		Hierarchical Method					
		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.	B
Main							
Effects	(Combined)	14.564	10	1.456	8.142	.000	
	Monetary Strain	1.245	2	.622	3.480	.032	
	Self-Control	4.558	1	4.558	25.486	.000	
	Attachment	1.807	2	.903	5.052	.007	
	Belief	.555	2	.278	1.553	.213	
	Negative Emotion Affect	.976	1	.976	5.459	.020	
	Deviance Behavior	5.422	2	2.711	15.159	.000	
Covariates	(Combined)	1.814	2	.907	5.073	.007	
	Gender	1.191	1	1.191	6.658	.010	-.033
	Age01	.624	1	.624	3.488	.063	-.006
Model		16.378	12	1.365	7.631	.000	
Residual		55.621	311	.179			
Total		71.999	323	.223			

ตารางที่ 3 ผลการวิจัยที่เกี่ยวกับการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 การวิเคราะห์การจำแนกหมู่ของปัจจัยทางด้านความกดดันทางการเงิน ทางด้านการควบคุมตนเอง ทางด้านความผูกพันทางสังคม (ความผูกพันกับที่ทำงาน) ทางด้านความเชื่อทางสังคม (ความเชื่อทางศาสนา) ทางด้านผลเสียที่เกิดขึ้นจากความกดดัน ทางด้านพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ผ่านมารวมทั้งปัจจัยทางด้านความแตกต่างระหว่างเพศชายกับเพศหญิงและปัจจัยทางด้านอายุในขณะทำการทำผิด ที่มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของกลุ่มตัวอย่าง

MCA

	N	Predicted Mean		Deviation			Beta
		Unadjusted	Adjusted for Factors and Covariates	Unadjusted	Eta	Adjusted for Factors and Covariates	
Monetary Strain					.131		.091
Low	138	.3357	.3630	-.06065		-.03341	
Mediate	69	.3841	.3668	-.01234		-.02960	
High	117	.4752	.4533	.07881		.05686	
Self-Control					.292		.132
Low	95	.6098	.4932	.21343		.09677	
High	229	.3079	.3563	-.08854		-.04014	
Attachment					.165		.084
Weak	157	.4752	.4194	.07876		.02301	
Mediate	109	.3379	.4078	-.05848		.01138	
Strong	58	.2931	.3127	-.10330		-.08367	

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่เกี่ยวกับการทดสอบสมมติฐานทั้งในข้อแรกและข้อที่สองพบว่า ปัจจัยทางด้านความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของกลุ่มตัวอย่างและนอกจากนั้นยังมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดดังกล่าวในลักษณะของการมีผลหรือมีอิทธิพลร่วมกับปัจจัยอื่นๆ ซึ่งได้แก่ปัจจัยทางด้านความกดดันทางการเงิน ปัจจัยทางด้านการควบคุมตนเอง ปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม โดยเฉพาะความผูกพันกับที่ทำงานซึ่งเป็นปัจจัยหลักหรือปัจจัยในเชิงทฤษฎีรวมทั้งปัจจัยทางด้านผลเสียที่เกิดขึ้นจากความกดดันและปัจจัยทางด้านพฤติกรรมเบี่ยงเบนอีกส่วนหนึ่งด้วย

ความสัมพันธ์ดังกล่าวนี้คือความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างปัจจัยทางด้านความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงกับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของกลุ่มตัวอย่างซึ่งในการทดสอบสมมติฐานทั้งสองข้อก็จะเห็นแล้วว่า เพศชายมีการกระทำผิดมากกว่าเพศหญิง

การที่เพศชายกระทำผิดมากกว่าเพศหญิงนั้นอาจจะกล่าวได้ว่าเพศชายมีความอดทนต่อแรงกดดันน้อยกว่าเพศหญิงในทัศนะของบรอยดิและแอกนิว (Broidy and Agnew, 1997: 275-306) เห็นว่า เมื่อมีแรงกดดันในด้านต่างๆ เกิดขึ้นเช่นความกดดันในเรื่องการเงินหรือรายได้ในเรื่องอาชีพการงาน ในเรื่องการถูกข่มเหงรังแก เหล่านี้ เพศชายมักจะตอบโต้กับแรงกดดันนั้นๆ อย่างรวดเร็วเหมือนกับว่าไม่ได้ยั้งคิด ลักษณะเช่นนี้ทำให้เพศชายมีโอกาสที่จะกระทำผิดได้ง่าย ไม่เหมือนกับเพศหญิงที่อดทนต่อแรงกดดันดังกล่าวได้ดีกว่า คือไม่ตอบโต้แรงกดดันดังกล่าวอย่างทันทีทันใด ค่อยๆ คิดพิจารณาอย่างรอบคอบแล้วหาทางออกด้วยวิธีการอื่นหรือใช้วิธีการตำหนิตนเองหรือใช้วิธีการเก็บกดในเรื่องเหล่านี้ไว้เพื่อมิให้เกิดผลเสียต่อความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่จะตามมาโอกาสที่เพศหญิงจะกระทำผิดก็มีน้อย

บรอยดิ และแอกนิวยังเห็นอีกว่าการที่เพศหญิงมีความอดทนต่อแรงกดดันหรือมีการเก็บกดในเรื่องนี้ได้ดีนั้นเนื่องจากว่าเพศหญิงมีทักษะ (Coping with) ในการแก้ไขปัญหาแรงกดดัน หรือแก้ไขปัญหาผลเสียหรืออารมณ์ที่ไม่ดีที่เกิดขึ้นจากความกดดัน (Negative Affects) เช่นความเครียด ความคับข้องใจ ความหวาดกลัว ความหดหู่ ความเศร้าใจ ความโกรธฯ เหล่านี้ตามทฤษฎีความกดดันทั่วไป (General Strain Theory) ของแอกนิวได้ดี แม้เพศหญิงจะขาดทักษะในการแก้ไขปัญหาดังที่ได้กล่าวมาแล้วก็ตาม เขาเหล่านี้ก็จะหาทางออกอย่างอื่นในการไขปัญหาเช่นว่านั้นเช่น การตำหนิตัวเอง การหันไปหาความสุขจากการกินหรือบางคนก็อาจจะทำร้ายตนเองโดยหันเข้าหายาเสพติด แต่ก็จะไม่ตอบโต้ความกดดันโดยการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือการกระทำผิดชนิดร้ายแรงต่างๆ

นอกจากนั้นแล้วเพศหญิงยังมีแรงสนับสนุนทางสังคม (Social Support) ที่ดีอีกส่วนหนึ่งโดยเฉพาะอย่างยิ่ง แรงสนับสนุนทางอารมณ์ที่ดี (Emotional Social Support) คือคนเหล่านี้มีอารมณ์ที่มั่นคง สุขุม รอบคอบ ฯลฯ มากกว่าเพศชาย และที่สำคัญอารมณ์ที่ดีสามารถที่จะช่วยลดปัญหาความตึงเครียดได้เป็นอย่างดีอีกส่วนหนึ่งด้วย (Rosenthal and Gesten, 1986)

และที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นบรอยดี และแอ็กนิวเห็นว่า เพศหญิงมีการควบคุมทางสังคม (Social Control) หรือความผูกพันทางสังคมที่ดีตามทฤษฎีของเฮอร์ชี่ (Hirschi, 1969) รวมทั้งมีการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่ดี (Differential Association) ตามทฤษฎีซัทเธอร์แลนด์ (Sutherland, 1947) มากกว่าเพศชาย การที่เพศหญิงมีการควบคุมทางสังคมที่ดีนั้นเนื่องจากเพศหญิงเป็นเพศที่อ่อนโยน มีความละเอียดละม้ายและมีความใกล้ชิดสนิทสนมกับพ่อแม่ นอกจากนี้ยังได้รับการฝึกฝนอบรม ดูแลเอาใจใส่จากพ่อแม่อย่างใกล้ชิดเพื่อมิให้ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ไม่ถูกต้องนอกเหนือจากที่สังคมได้คาดหวังเอาไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในครอบครัวที่พ่อแม่เป็นใหญ่ พ่อจะมอบหมายให้แม่ดูแลสอดส่อง ฝึกฝนอบรมอย่างเข้มงวดกวดขันทำให้เพศหญิงได้มีโอกาสซึมซับเอาบรรทัดฐานทางสังคม รวมทั้งมาตรฐานทางศีลธรรมต่างๆ เข้ามาไว้ในใจเพื่อมิให้ละเมิดกฎเกณฑ์ต่างๆ ความใกล้ชิดสนิทสนมกับพ่อแม่เป็นปัจจัยที่ทำให้เพศหญิงเกิดความห่วงกังวลต่อความรู้สึกของพ่อแม่หรือคนใกล้ชิดอื่นๆ (Sensitivity to the opinion of others, or care about the wishes and expectation of other people; Hirschi, 1990:18) และความห่วงกังวลเช่นนี้รวมทั้งการซึมซับเอาบรรทัดฐานทางสังคมมาไว้ในใจดังกล่าวมาแล้ว ทำให้เพศหญิงมีพลังอำนาจในการควบคุมตนเองขึ้น (Controlling Force) มิให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดมากกว่าเพศชาย อาลาริด เบอร์ตันและคูลเลน นักวิชาการชื่อดังทางด้านอาชญาวิทยาก็พบว่า เพศหญิงมีการควบคุมสังคมทางสังคม หรือการควบคุมตนเองได้ดีกว่าเพศชายในลักษณะเดียวกัน (Alarid, Burton and Cullen, 2000:190) นอกจากนี้สเวนสัน นักวิชาการชื่อดังทางด้านอาชญาวิทยาชาวยุโรปอีกท่านหนึ่งก็พบว่าเพศหญิงมีการควบคุมตนเอง (Self-Control) ได้ดีมากกว่าเพศชายเช่นเดียวกัน (Svensson, 2003:314) ซึ่งเป็นการยืนยันผลการศึกษาของบรอยดี และแอ็กนิวเป็นอย่างดี

ส่วนในเรื่องการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่ดีนั้นบรอยดี และแอ็กนิวเห็นว่าเพศหญิงมีโอกาสในการคบหาสมาคมกับเพื่อนในกลุ่มเล็ก ๆ และเป็นเพื่อนที่ใกล้ชิดสนิทสนมที่คอยให้กำลังใจ คอยช่วยเหลือ คอยหาทางแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้ ไม่ใช่สร้างปัญหาหรือสร้างความขัดแย้งให้ แม้จะมีความขัดแย้งก็มีความแย้งที่เล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่เหมือนเพศชายมักจะมีความขัดแย้งกันในลักษณะรุนแรงและสามารถที่จะนำไปสู่การกระทำผิดได้ การที่เพศหญิงคบเพื่อนที่คอยให้การช่วยเหลือหรือคอยช่วยแก้ปัญหาจึงทำให้โครงสร้างในการคบหาสมาคมกับเพื่อนเป็นไปในลักษณะที่ดีมีความเอื้ออาทรต่อกัน ฉะนั้นการที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือการกระทำผิดจึงมีน้อยไม่เหมือนกับเพศชายซึ่งมีโอกาสมากที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับเพื่อนที่กระทำผิดเนื่องจากเพศชายมีการคบหาสมาคมกับเพื่อนในวงกว้างมีความขัดแย้งมีการขบถเสี่ยงมีการแข่งขันสูงยิ่งเมื่อถูกกดดันหรือถูกปิดกั้นโอกาสในการแสวงหาเงินทองหรือความมั่งคั่งอย่างชอบธรรมเพศชายก็จะหาทางออกโดยการเข้าไปรวมกลุ่มเพื่อนที่กระทำผิด และมีโอกาสที่จะเข้าหาการกระทำผิดสูงตามไปด้วย (Broidy and Agnew, 1997:284) ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันของซัทเธอร์แลนด์ ในเรื่องการซึมซับเอาค่านิยมและความเชื่อในการกระทำผิดจากเพื่อนที่กระทำผิดดังกล่าว (Cited in Cullen and

Agnew, 2003:132) ที่นักอาชญาวิทยารูจักกันเป็นอย่างดีแนวโน้มในการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิดนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ Smith-Lovin and McPherson ในเรื่อง “You are Who You Know: A Network Approach to Gender” ในปี 1993 อีกส่วนหนึ่งด้วย

ส่วนปัจจัยอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือการมีอิทธิพลร่วมกับปัจจัยทางด้านความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงคือปัจจัยทางด้านความกดดันทางการเงินปัจจัยทางด้านการควบคุมตนเองปัจจัยทางด้านความผูกพันกับที่ทำงานซึ่งเป็นปัจจัยหลักหรือปัจจัยในเชิงทฤษฎีรวมทั้งปัจจัยทางด้านผลเสียที่เกิดขึ้นจากความกดดัน (Negative Affect) ซึ่งเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีและปัจจัยทางด้านพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ผ่านมาซึ่งเป็นปัจจัยทางด้านภูมิหลังทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างเหล่านี้ส่งผลต่อการกระทำผิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

โดยในกลุ่มปัจจัยหลักหรือปัจจัยในเชิงทฤษฎี ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดมากที่สุดคือปัจจัยทางด้านการควบคุมตนเองคือกลุ่มตัวอย่างที่มีการควบคุมตนเองสูงกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการควบคุมตนเองต่ำซึ่งเป็นเรื่องที่สอดคล้องกับแนวความคิดและทฤษฎี Self-Control ของ ก๊อดเฟรดสันและเฮอร์ซ็องลงมาคือปัจจัยทางด้านความกดดันทางการเงิน คือกลุ่มตัวอย่างที่มีความกดดันทางการเงินมากกระทำผิดมากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความกดดันทางการเงินน้อย ซึ่งเป็นเรื่องที่สอดคล้องกับแนวความคิดและทฤษฎี General Strain Theory ของแอ็กนิว และรองลงมาอีกคือ ปัจจัยทางด้านความผูกพันกับที่ทำงาน คือกลุ่มตัวอย่างที่มีความผูกพันกับที่ทำงานมากกระทำผิดน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความผูกพันกับที่ทำงานน้อย ซึ่งเป็นเรื่องที่สอดคล้องกับทฤษฎี Social Bond ของ เฮอร์ซ็อง

ส่วนปัจจัยที่นอกเหนือจากปัจจัยในเชิงทฤษฎีที่ส่งผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากที่สุดคือ ปัจจัยทางด้านการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ผ่านมา คือกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ผ่านมามาก ๆ หรือน้อย ๆ กระทำผิดมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ผ่านมาน้อย ๆ หรือน้อยครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของนักวิชาการชื่อดังทางด้านอาชญาวิทยาหลายท่านอย่างเช่นเมอร์เรย์และลูอิสในปี 2004 เป็นต้น (Murray and Luis, 2004) รองลงมาคือปัจจัยทางด้านผลเสียที่เกิดขึ้นจากความกดดันคือกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับผลเสียจากความกดดันมากกระทำผิดมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับผลเสียจากความกดดันน้อยซึ่งเป็นเรื่องที่สอดคล้องกับแนวความคิดและทฤษฎี General Strain Theory ของแอ็กนิว

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในเชิงนโยบายในการป้องกันและแก้ไขจากผลการวิจัยที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นผู้วิจัยใคร่ขอเสนอแนะโดยอาศัยพื้นฐานที่สำคัญจากปัจจัยในแต่ละด้านที่ส่งผลต่อการกระทำผิดดังนี้

รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ควรต้องพยายามส่งเสริมหรือกระตุ้น หรือสร้างความตระหนักให้กับครอบครัวโดยเฉพาะครอบครัวที่มีฐานะทางการเงินที่ไม่ค่อยดีหรือครอบครัวที่แตกแยก

ต้องพยายามเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนคอยดูแลสอดส่องบุตรหลานของตนเอง (Child Rearing or Monitoring) ให้มีความอดทนอดกลั้นให้อุจจกหักห้ามใจหรือพยายามควบคุมตนเองให้ดี (Self-Control) มิให้ไปกระทำผิดหรือมีพฤติกรรมที่ไม่ดีไม่เหมาะสมหรือถ้าหากมีการกระทำผิดเกิดขึ้นก็จะต้องถูกลงโทษการฝึกฝนอบรมดังกล่าวนี้จะต้องเริ่มตั้งแต่เด็กอายุน้อยๆ ตามทฤษฎีการควบคุมตนเองของ ก๊อดเฟรดสันและเฮอร์ซี่

รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ จะต้องมีการวางแผนมีการฟื้นฟูแก้ไขมีภาระดมสัพพะกำลังต่างๆ เพื่อช่วยเหลือคนยากจนคนที่มีรายได้น้อยให้มีฐานะทางเศรษฐกิจหรือมีรายได้ที่ดีขึ้นให้สามารถที่จะตอบโต้แรงกดดันทางเศรษฐกิจได้ และไม่หันเหเข้าหาการกระทำผิด

รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ จะต้องสร้างโปรแกรมในการฝึกทักษะในการแก้ไขปัญหาความกดดัน (Coping With) โดยเฉพาะทักษะในการไขปัญหาทางด้านความเครียด ความคับข้องใจ ความอึดอัดใจ ความหดหู่ใจความซึมเศร้าเหงาใจๆ (Negative Affect) เหล่านี้ให้กับทั้งผู้ที่ได้กระทำผิดไปแล้วรวมทั้งผู้ที่มีแนวโน้มที่จะกระทำผิดให้สามารถที่จะแก้ไขปัญหเหล่านี้ได้ โดยไม่ต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับการกระทำผิด

รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ จะต้องให้ความสำคัญกับปัจจัยทางด้านภูมิหลังทางสังคมของผู้กระทำผิดโดยเฉพาะภูมิหลังที่เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ผ่านมาซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินและอาจจะจะเป็นปัจจัยที่เป็นแนวโน้มในการสนับสนุนให้เกิดการกระทำผิดซ้ำขึ้นมาได้ฉะนั้นรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องหาทางในการป้องกันการกระทำผิดโดยการลดช่องโอกาสหรือตัดช่องโอกาสในการกระทำผิด (Opportunity Reduction) ลงให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ตามแนวทางของทฤษฎีทางเลือกที่มีเหตุผล (Rational Choice Theory)

การตัดช่องโอกาสในการกระทำผิดที่รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ ที่น่าจะทำได้คือควรจะทำในเชิงการป้องกันมากกว่าอย่างอื่นก็คือจะต้องตัดช่องโอกาสมิให้ผู้กระทำผิดกระทำผิดได้ง่ายหรือเพิ่มความเสี่ยงให้กับผู้กระทำผิดมากยิ่งขึ้นโดยเฉพาะพื้นที่เสี่ยงต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน เช่น การมีรั้วรอบขอบชิดการล็อกประตู-หน้าต่างการเก็บของมีค่าไว้อย่างมิดชิดการจัดเวรยามการเฝ้าระแวงระวังการเป็นหูเป็นตาและสอดส่องซึ่งกันและกัน (Neighborhood Watch) การจัดสายตรวจทั้งสายตรวจชาวบ้าน (Citizen Patrol) หรือการจัดสายตรวจของเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยเฉพาะสายตรวจรถมอเตอร์ไซด์ (Motorcycle Patrol) หรืออาจจะใช้กลยุทธ์อีกแบบหนึ่งที่มีการนำมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมอย่างแพร่หลายในสหรัฐอเมริกาที่มีชื่อว่ากลยุทธ์แบบตำรวจชุมชน (Community Policing) ก็อาจเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

หากมีการวิจัยในทำนองเดียวกันในโอกาสต่อไป ผู้วิจัยใครขอเสนอแนะว่าควรจะ

1. ศึกษาวิจัยในเรือนจำ หรือทัณฑสถานอื่นๆ นอกเหนือ 4 แห่ง ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยไปแล้วหรือเพิ่มสถานที่ในการเก็บข้อมูล จะทำให้ได้ปริมาณข้อมูลมาก และกระจายตัวข้อมูลจะดียิ่งขึ้น
2. การศึกษาวิจัยผู้กระทำผิดที่มีโทษจำคุกที่สูงสุดมากกว่า 15 ปี เพื่อจะได้ข้อมูลมาเปรียบเทียบระหว่างเพศชาย กับเพศหญิง ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันได้ดียิ่งขึ้น
3. ปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยเฉพาะในส่วนของมาตรวัดความเชื่อในทางศาสนา หรือในเชิงศีลธรรมสำหรับผู้กระทำผิด เพื่อให้สามารถวัดได้อย่างถูกต้องแม่นยำ และได้ความจริงมากที่สุด
4. ศึกษาวิจัยในกลุ่มผู้กระทำผิดในคดีอื่นๆ เช่นกลุ่มผู้กระทำผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย เกี่ยวกับเพศ หรือในคดีร้ายแรง หรือออกฉกรรจ์ต่างๆ เช่นเดียวกับการศึกษาวิจัยในต่างประเทศ เพื่อทดสอบทฤษฎีเหล่านี้ว่าสามารถใช้อธิบายผู้กระทำผิดในประเทศไทยได้หรือไม่

เอกสารอ้างอิง

ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี และอุนิษา เลิศโตมรสกุล. (๒๕๕๓). ในเรื่องการทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์: แนวทางในการป้องกันและแก้ไข โดยอาศัยปัจจัยที่เป็นตัวทำนายทางด้านอาชญาวิทยา (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการยุติธรรม, กระทรวงยุติธรรม.

ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี และอุนิษา เลิศโตมรสกุล. (๒๕๕๓). ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด: กรณีศึกษาจากผู้กระทำผิดร้ายแรงและมีโทษสูงและที่ต้องดูแลเป็นพิเศษ (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการยุติธรรม, กระทรวงยุติธรรม.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. สถิติพื้นฐานที่สำคัญ. เข้าถึงได้จาก www.nso.go.th. (วันที่ค้นข้อมูล: ๒ มิถุนายน ๒๕๕๔).

Alarid, Leanne Fiftal, Jr., Burton Velmer S., & Cullen Francis T. (2000). Gender and Crime among Felony Offenders: Assessing the Generality of Social Control and Differential Association Theories. *Journal of Research in Crime and Delinquency*, 37(2), 171-199.

Baker, Charlene K., Earl, S. Hishinuma, Janice, Y. Change, & David, C. Nixon. (2010). The Relationship among Exposure to Stressful Life Events, Drug Use and Violence Perpetration in a Sample of Native Hawaiian, Samoan and Filipino Adolescents. *Journal of Interpersonal Violence*, 25(3), 379-399.

- Bao, Wan-Ning, Ain Hass and Yijun Pi. (2004). Life Strain, Negative Emotions, and Delinquency: An Empirical Test of General Strain Theory in the People's Republic of China. *International Journal of Offender Therapy and Comparative Criminology*, 48(3), 281-297.
- Baron, Stephen W. (2004). General Strain, Street Youth and Crime: A Test of Agnew's Revised Theory. *Criminology*, 42(2), 457-483.
- Broidy, Lisa & Robert, Agnew. (1997). Gender and Crime: A General Strain Theory Perspective. *Journal of Research in Crime and Delinquency*, 34(3), 275-306.
- Chapple, Constance L, Mcquillan, Julia A., & Berdahl, Terceira A. (2004). Gender, Social Bonds, and Delinquency: A Comparison of Boys' and Girls' Models. *Social Science Research*, 34, 357-383.
- Cretacci, Michael A. (2003). Religion and Social Control: An Application of A Modified Social Bond on Violence. *Criminal Justice Review*, 28(2), 254-277.
- Cullen, Francis T., & Agnew, Robert. (2003). *Criminological Theory: Past to Present Essential Readings*. Los Angeles: Roxbury Press.
- Cullen, Francis T., & Agnew, Robert. (2003). *Criminological Theory: Past to Present Essential Readings*. Los Angeles: Roxbury Press.
- Dawkins, Marvin P. (1997). Drug Use and Violent Crime among Adolescent. *Adolescence*, 32(126), 395-405.
- Gottfredson, Michael R. and Travis Hirschi. (1990). *A General Theory of Crime*. Stanford: Stanford University Press.
- Grasmick, H. G., Tittle, C. R., Bursick, R. J., & Arneklev, B. J. (1993). Testing the Core Implications of Gottfredson and Hirschi's General Theory of Crime. *Journal of research in Crime and Delinquency*, 30, 5-29.
- Hirschi, Travis. (1969). *Causes of Delinquency*. Berkeley and Los Angeles: University of California Press.
- Indermuar, David. (1995). *Violent Property Crime*. Federation Press.
- Li, Spencer De. (2004). The Impacts Of Self-Control And Social Bonds On Juvenile Delinquency In A National Sample Of Midadolescents. *Deviant Behavior*, 25, 351-373.
- Longshore, Douglas. (1998). Self-Control and Criminal Opportunity: A Prospective Test of the General Theory of Crime. *Social Problem*, 45(1), 102-113.

-
- McBride, Duane E. & McCoy, Clyde B. (1993). The Drugs–Crime Relationship: An Analytical Framework. *The Prison Journal*, 73(3), 257–278.
- Meneses, Rohald Ardwan. (2009). *A Cross– Cultural Test of Social Learning, Self–Control, Social Bonding and General Strain Theories of Crime and Deviance*. Doctoral Dissertation, Faculty of Social Sciences. University of Florida.
- Moon, Byongook, David, Blurton, & John, D. McCluskey. (2008). General Strain Theory and Delinquency: Focusing on the Influences of Key Strain Characteristics on Delinquency. *Crime and Delinquency*, 54(4), 582–631.
- Murray ,Staus A., & Luis, Ramirez I. (2004). Criminal History and Assault of Dating Partners: The Role of Type of Prior Crime, Age of Onset, and Gender. *Violence and Victims*, 19(4), 413–434.
- Ozbay, Ozden, & Ozcan, Yusuf Ziya. (2006). A Test of hirschi’s social bonding theory: juvenile delinquency in the high schools of Ankara, turkey. *International Journal Of Offender Therapy And Comparative Criminology*, 50(6), 711–726.
- Piquero, Nicole Leeper, & Sealock, Miriam D. (2010). Race, Crime, and General Strain Theory. *Youth Violence and Juvenile Justice*, 8(3), 170–186.
- Rosenthal, R., & Ellis, Green L. (1986). *Gender and Sex Role Differences in the Perception of Social Support*. *Sex Role*, 14, 481–499.
- Siegle, J. Larry. (2000). *Criminology*. California, USA: Wadsworth Thomason Learning.
- Simons, Ronald L., Eric, Stewart, Leslie, C. Gordon, Rand, D. Conger, & Glen H. Elder, Jr. (2002). A Test of Life–Course Explanations for Stability and Change in Antisocial Behavior from Adolescence to Young Adulthood. *Criminology*, 40(2), 401–434.
- Smith, D. A., & Paternoster, R. (1987). The Gender Gap in Theories of Deviance: Issues and Evidence. *Journal of Research in Crime and Delinquency*, 24,140–172.
- Suriyamanee, Chankanit Kritya. (2006). *Factors Related to Property Offence of Juveniles in Bangkok Metropolitan and Periphery*. Doctoral Dissertation of Faculty of Social Sciences and Humanities. Mahidol University.
- Sutherland, Edwin, Hardin. (1947). *Principles of Criminology*. Chicago: J.B. Lippincott.
- Svensson, Robert. (2003). Gender Differences In Adolescence Drug Use: The Impact of Parental Monitoring and Peer Deviance. *Youth Society*, 34(3), 300–329.

Wikstrom, H. Per-Oldof & Svensson Robert. (2010). When Does Self-Control Matter? The Interaction between Morality and Self-Control in Crime Causation. *European Journal of Criminology*, 7(5), 397-410.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล นางสาวพิมพ์หทัย สังสุทธิ
วัน เดือน ปีเกิด วันที่ 26 ธันวาคม 2526
สถานที่เกิด จังหวัดแม่ฮ่องสอน ประเทศไทย
วุฒิการศึกษา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง พ.ศ. 2545-2548
 ศิลปศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2)
 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
 มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2552-2555
 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
 (อาชญวิทยาและงานยุติธรรม)
ทุนการศึกษา ทุนการศึกษาเฉลิมพระเกียรติ 60 ปี ครองราชย์สมบัติ
 ประจำปีการศึกษา 2552 โดย
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
ที่อยู่ปัจจุบัน 50/5 ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล
 จังหวัดนครปฐม 73170 โทร 089-561-5560
 E-mail: phimsangsutthi@gmail.com
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบันและสถานที่ทำงาน
 นักวิเทศสัมพันธ์
 คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
 มหาวิทยาลัยมหิดล
 ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล
 จังหวัดนครปฐม 73170
 โทรศัพท์ 02-800-2840 ต่อ 1515
